

«ТРЮЧА». Витяг з історії хвороби

30 березня на малій сцені харківського Будинку актора в рамках фестивалю «Я і Села Брук» театром «Exit» (не радійте заздалегідь – ніякого «виходу» для публіки якраз і не передбачалося) було показано дійство «Трюча». І хоча заявлено це було як «моновистава», жанр її визначався як музичний – абстракт-хіп-хоп, який робить акцент не на звукову, а сенсову наповненість текстів. Проте пан Сенс у цьому специфічному дійстві участі якраз не брав, бо усю виставу на шляху до глядачів – від написання пісень до їх виконання – явно супроводжувала пані Температура...

Виставу МС Павук (він же Козак) одразу почав з погрози: *«Дія перша – остання у житті»*. Це було не зайвим, адже під кінець такого дійства треба мати в козирях фразу *«а я попереджав!»*.

Пара оплесків, *«дай п'ять»* від друзів, які сиділи у першому ряду прямо навпроти нього, і Козака захопив кураж. *«Чи то хлопець, чи то кобза, чи то звір у шапці»*, качаючи руками а-ля хлопчик з району, почав з піною у рота стверджувати, що він правнук Мазепи з гудзиком у шлунку. І як тут не закрастися підозрі, що з таким славним нащадком Батьківщині стирчати, як тому човну з його текстів – *«сракою в небо»*.

Мабуть, сподіваючись, що десь у залі в натовпі загубився лор, Козак-МС крикнув: *«Я вас не чую!»* – уже на той момент в залі були присутні люди, які хотіли не те що оглухнути, а й осліпнути. Проте, усім нам судилося побачити, як Трюча, спіймавши на дулю-антену коров'ячі кругляки, тією ж, уже вимазаною в органічний продукт, дулею почав лікувати залу на манір Кашперовського, направляючи у залу енергію кольору кака-дофін. Але знущань над публікою незв'язними реченнями і мазанням уявними добривами Козаку здалося мало – він почав глядачів *«розстрілювати»*. Дива знову не сталося – палець не вистрілив, і ще одна надія вибратися з зали померла у душах розчарованих друзів, колег постановників і просто випадкових людей, які повелися в афіші на позначку *«FREE!»* навпроти

графи «стоимость». Один з представників групи підтримки в першому ряду вже мирно посопував у дві дірочки...

В наївній спробі розбудити товариша та інших глядачів, Козак кинув у затхлий маленький простір небезпечний для його здоров'я заклик «мочити козлів», але, на його щастя, публіка зібралась чемна і стримана. Продовжуючи масове згвалтування людей своєю «творчістю», МС Павук розказував про згвалтування дівчат в образі Козака, через що йому прихопило серце. Схопившись за груди, він запитався у змученого народу про наявність якихось ліків – ніхто навіть активованого вугілля не подав. Збагнувши усю жорстокість світу, Козак прийняв рішення самотужки одужати. Однак проблеми зі здоров'ям у виконавця ролі однозначно мали своє продовження. Цілком пішовши у свою уяву, він почав втрачати зір, однак при запаленій свічці все ж таки зміг розгледіти публіку, про що свідчила його садистська фраза: *«цікаво дивитися в очі глядачу та знайти в тих очах запалених сумом...»*. Глядачі поглядом продовжували шукати вихід з *«дупи у чорта»*.

«Ай мня трюча! Ай мня файна!» – раптово заявив МС Павук, і почав крутити у руці щось лише йому видиме. Стало ясно, що хтось таки спромігся непомітно сунути йому ліки, що викликало на сцену нового примарного співрозмовника. *«А Трюча мовчки говорить»*, – поділився з нами перформер і опустил на обличчя гірськолижні окуляри, після чого МС Павука почало плющити, як під дихлофосом...

Закінчилось усе кольоровим маренням з інтонаціями пані Білочки – достеменно невідомо: було Козаку в той момент дуже добре, чи дуже погано, але те, що він був чи не єдиною людиною, якій цікаво було в той момент знаходитись у залі – беззаперечно.

Проте, дія ліків закінчилась так само раптово, як і почалась. І вставши явно не з тієї ноги, пан МС вирішив хоч якось виправдатись за свою поведінку: *«Розтлумачення, шановна громадо!»*, після чого з вуст його злетів

ряд шикаючих звуків, які потонули в оплесках глядачів – люди щиро раділи закінченню сеансу.

Але не тут було. Щоб остаточно відновитися після виступу і трохи підлікувати зламану психіку глядачів, тепер уже «чистий», без всякого нальоту козацтва, МС Павук вирішив провести масовий сеанс співотерапії за допомогою вірша Сосюри «Любіть Україну». Схопленій на патріотизмі публіці нічого не лишалось, як впасти у масовий катарсис...

Під шумок, хлопцю з групи підтримки оплесками надавали по шиї – воно й не дивно: позаздрили здоровому сну.

Анка Харків'янка